

Ter dankbare gedachtenis aan

Catharina Hubertina Vossen

weduwe van

Dominicus Hubertus Mestrom

Zij werd geboren te Beegden op 4 juli 1902 en overleed in Montfort op 29 juli 1989. Zij werd gesterkt door het H. Sacrament van de Zieken. Wij legden haar te rusten op het kerkhof te Montfort op 1 augustus 1989.

Oma is van ons heengegaan. Toch nog vrij onverwachts. Het is onvoorstelbaar: Je moeder en oma heb je zo lang in je midden mogen hebben. Er is over en weer zo'n fijne band gegroeid. Ze is geleidelijk aan, een stuk van je leven geworden door het veelvuldig en diepe contact dat je met elkaar had. En ineens moet je afscheid nemen.

Je ziet haar niet meer; je voelt haar niet meer; ze spreekt niet meer tot je. De liefdevolle blik van herkenning mis je ineens. Het overvalt je.

Maar daaruit blijkt wat zij voor ons leven heeft betekend. Deze rustige moeder heeft helemaal geleefd voor het geluk van haar gezin. Zij was steeds vol zorgzaamheid voor haar dochter Tielke. Want al heel vroeg kwam zij met Tielke alleen te staan, toen haar man stierf.

De levenskruisen zijn haar niet bespaard gebleven.

In zorgzaamheid en berusting aanvaardde zij alles en wist zij de vele tegenslagen te boven te komen.

In haar lange leven van 87 jaar is tussen haar en Tielke en de kleinkinderen Jacky en Liesbeth zo'n onuitwisbare hechte band ontstaan, om niet te vergeten.

De kleine dingen van het leven, lief en leed, alles werd over en weer tussen hen liefdevol beleefd en gedeeld.

Tielke, Jacky en Liesbeth waren alles voor haar.

Zoals Oma geleefd heeft, zo is zij ook naar de Heer teruggegaan: kalm en gelaten, geheel aan Hem overgegeven, rustig en bijna onopvallend is zij zacht van ons heengegaan.

Zij zal ongetwijfeld beloond worden voor het vele goede dat zij gedurende haar leven hier op aarde gedaan heeft. Zij heeft geleefd in eenvoud en goedheid; zij heeft de Heer getrouw gediend met een levendig geloof en een grote godsvrucht; daarom is haar sterven slechts een verandering van woonplaats, een overgang naar het Vaderhuis, waar geen pijn en lijden en dood en verdriet meer is, maar eeuwigdurend geluk en eindeloze vreugde.

Een fijne tijd, gelukkige jaren mochten wij met haar hebben.

Haar geloof en Gods-vertrouwen waren zó in haar leven verstrengeld, dat zij het prachtige woord "Es-God-bleef" steeds als een ware gelukwens voor iedereen op haar lippen droeg.

Respect en dankbaarheid voor zo'n goed en lief mens vervult ons hart. Zo bewaren wij haar in onze gedachten, in ons geweten en in onze levensdurf.

"Oma, rust nu maar uit bij God in Zijn goede Vrede. Tot weerzien!"

De familie dankt U oprecht voor Uw medeleven en nodigt U uit voor de zeswewekendienst op zondag 10 september 1989 om 9.30 uur in de St. Catharinakerk te Montfort.